

“Som com ovelles amb banyes”

Estudi d’Evangeli compartit: grups Llúria, Lila i Poblenou II (Zona Besòs), 6 de març de 2026

Mateu 25, 31-46. Paràbola del judici final

D’entrada ens crida l’atenció, la sorpresa que manifesten els “jutjats”. Ni uns ni altres s’esperen el que el Rei els diu. Els qui havien fet el bé ho havien fet sense esperar cap recompensa, simplement perquè els sortia del cor. I els qui no ho havien fet, s’excusen dient que no ho van veure; que, si ho haguessin vist, ben segur que ho haurien fet.

També ens neguiteja la radicalitat i el llenguatge del text: o blanc o negre. A la dreta, les ovelles, amb el premi gros: “la vida eterna i el Regne de Déu”. A l’esquerra, les cabres, amb “l’infern i el càstig etern”. I d’aquí neix la pregunta: què passa amb els qui anem pel mig? Amb els qui intentem fer el bé però no sempre veiem les necessitats, o bé les veiem i no hi fem front perquè no ens hi veiem amb cor o perquè no sabem ni per on començar... Som “ovelles amb banyes”: persones que a vegades actuem amb coherència i, d’altres, ens enfanguem en contradiccions.

Segurament per la forta influència del sector de l’ensenyament a l’ACO, de seguida apareix un concepte que tothom entén: això no va de judici final, aquí hi ha avaluació contínua! En cada acte ens la juguem. El Regne és aquí i ara i ens hem d’esforçar perquè es faci present.

Gràcies a la mirada que ens van aportar els comentaris als textos, vàrem descobrir el Regne de Déu com la divinitat que hi ha en cadascú de nosaltres, és l’essència del nostre ésser. *“No llegamos al Reino por hacer esto o dejar de hacer aquello, sino que nos inclinamos al necesitado porque hemos llegado al Reino.”*

La mirada és clau (“però... quan t’he vist?”). Estar atents, preguntar-nos: “què puc fer?”. Tanmateix, per no frustrar-nos o caure en l’immobilisme, és imprescindible el discerniment personal: fer allò que cadascú pot fer amb pau i goig, de manera sostinguda sense posar en risc l’estabilitat de la pròpia vida.

De vegades també ens reconeixem com “els petits”, quan les situacions ens sobrepassen, no sempre som “els forts”. Això ens connecta amb la part més humana. I és que, al capdavant, tot això va d’humanitat, de compassió (acompanyar el dolor de l’altre) i d’Amor.

Agraïm molt a les persones que van preparar l’EdE. Sempre ens fan arribar uns comentaris de les lectures que ens ajuden a obrir la mirada i el cor. Val molt la pena dedicar-hi una estona! Hi trobareu autèntics tresors, com aquest de sant Joan de la Creu:

“A la tarde, te examinarán en el amor”

El comentari de Fray Marcos:

<https://www.feadulta.com/anterior/Ev-mt-25-31-46-MR.htm>

El comentari de Pepa Torres:

<https://apostolicascj.org/proximidad-y-justicia-signos-del-reino-mateo-25-31-46/>

El comentari de José A. Pagola:

<https://wind.feadulta.com/es/buscadoravanzado/item/15395-un-juicio-extrano.html>